

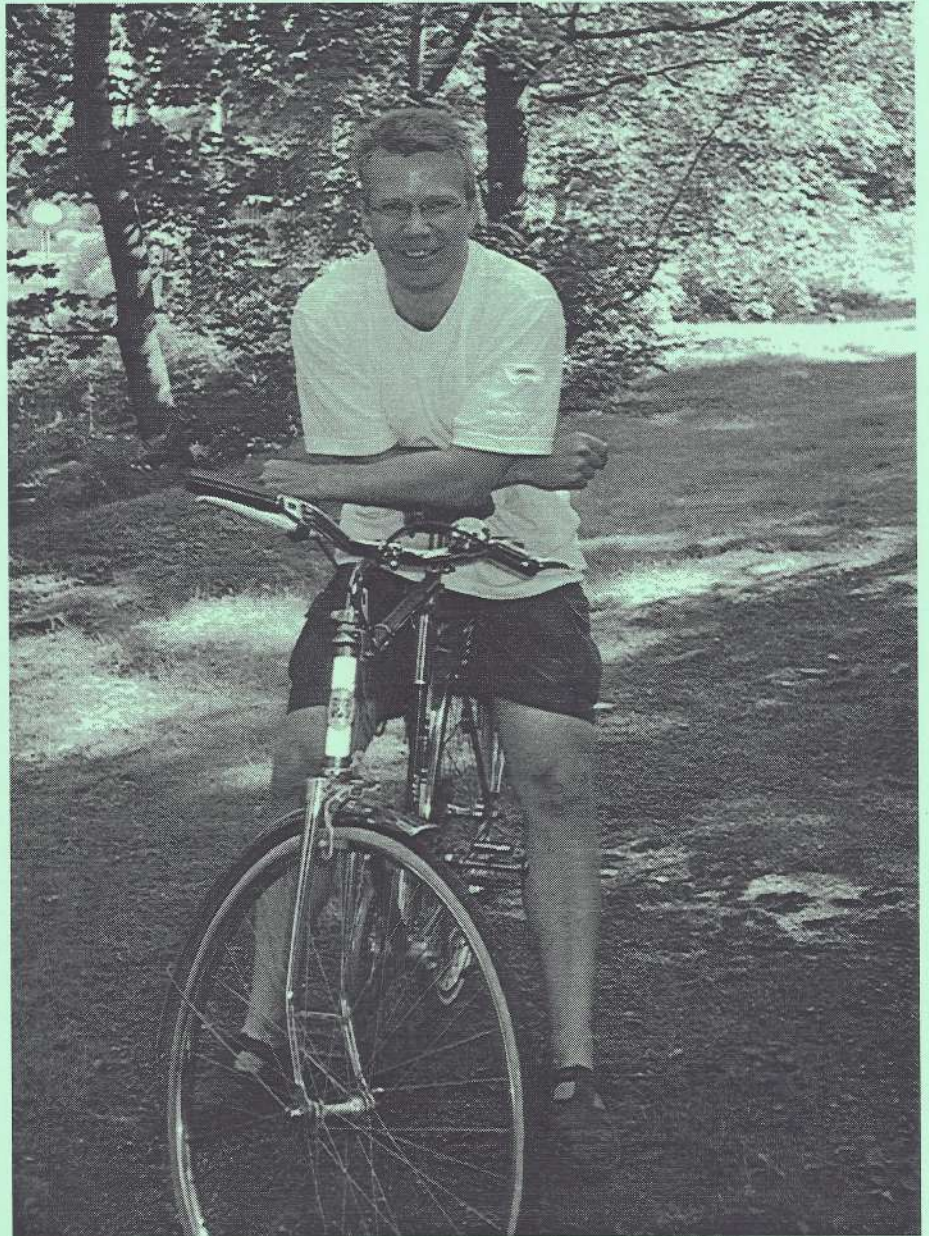

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:n

JÄSENLLEHTI

3/02

UUTISANKKURI KEIJO LEPPÄNEN

Kaksi vahvaa harrastusta: liikunta ja kirjoittaminen. Pyöräillen taittuu työmatkat ja kirjoittaen syntyy kirjoja.

J

O

Y

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI

Ilmestyy neljästi vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle.

Painos 800 kpl. Jäseniä 330. 26. vuosikerta.

PÄÄTOIMITTAJA: Saini Lanu. Toimitus: Kaivosmäki 8, 02730 Espoo, p. 854 6054.

PAINOPIKKA: Helsingin kauppakorkeakoulu HeSE print. ISSN 1238-3198

INTERNET-KOTISIVUT: <http://www.netcore.fi/joy/>

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:N JOHTOKUNTA 2002

PUHEENJOHTAJA Tapio Ala-Peijari 852 4727
Kaivosmiehenkuja 6 B

JÄSENET:

Jouni Holopainen varapuheenjohtaja Riihiniityntie 42	853 4340	Markku Rantalainen Peltotie 17	852 3515
Mauri Alasaari Peltorinne 8	854 4997	Eino Savola Palomäentie 10 A	853 2794
Erkki Kyllästinen Kalliotie 1	852 3043	Kimmo Sierimo Jupperinmetsä 16	854 4194
Kai Haapamäki sihteeri Kalliotie 17 A	854 3384	Rainer Westerlund Yhteistuvantie 1	852 1773
Eeva-Riitta Puomio Peltorinteenkuja 1	852 1353	Olavi Laine kunniapuheenjohtajana Jupperinmetsä 4	854 6866

JOHTOKUNNAN ULKOPUOLELTA

RAHASTONHOITAJA Tapani Vuopala Mäkikuja 3 A	852 3059	PÄÄTOIMITTAJA Saini Lanu Kaivosmäki 8	854 6054
---	----------	---	----------

TILINUMERO Nordea-Lähderanta 221318-17979

JÄSENEKSI LIITTYMINEN

varsinaisena jäsenenä Jupperissa olevan pienkiinteistön omistaja tai asuinhuoneiston tms. osakas

Henkilöjäsenenä: Jokainen Jupperissa asuva

LIITTYMISMAKSU 17 EUR, vuosittaista jäsenmaksua ei ole
9 EUR, perhejäsenmaksu

Kannattavana jäsenenä Esim. yhtiö, yhdistys tms.
JÄSENMAKSU 34 EUR vuodessa

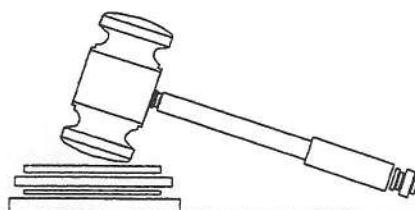
Liittymismaksun voi suorittaa yllä olevan yhdistyksemme pankkiyhteyden kautta.
Tilillepanokorttiin on tiedonantoja osaan merkittävä selvästi nimi, osoite ja tontin numero.

KANSI: Saila Salonen

KANSI: Saila Salonen

KANSIKUVA: Uutisankkuri Keijo Leppäsen kaksi vahvaa harrastusta: liikunta ja kirjoittaminen.
Haastattelu siv. 7. (Kuva: Saini Lanu)

PUHEEN- JOHTAJAN PALSTA

Tänä vuonna olemme saaneet nauttia lämpimästä kesästä. Edellytykset ovat olleet hyvät onnistuneelle lomalle kotimaassa, ja vaikkapa oman puutarhan ja pihan ehostamiselle. Kesä alkaa kuitenkin olla jo loppuillaan ja edessä on syksyn työskentelyjakso uusin voimin. Näin tapahtuu toivottavasti myös yhdistyksessämme.

Kesä on tuonut myös haittansa. Tietooni on tullut muutama ilkeä tapaustapauskin alueellamme. Nämä yleensä pannaan nuorisoon syyksi, tosin joskus perusteettomastikin. Onneksi ne eivät ole kuitenkaan vielä lisääntyneet siinä määrin kuin joillakin muilla Espoon alueilla. Vähäisetkin tapaukset ovat vakavia ja tuntuvat erityisen turhilta kun ne kohdistuvat omaan omaisuuteen. Selvät vahingonteot ovat aina poliisiasia. Lievemmissä tapauksissa olisi tietenkin toivottavaa, että asiat voitaisiin sopia suoraan asianosaisten ja mahdollisesti heidän vanhempiensa kanssa, jos se vain on mahdollista. Tämä toiminee myös ennaltaehkäisevästi.

Jupperin koulun kautta on jo usean vuoden ajan toiminut KKK- (Koko kylä kasvattaa) -hanke. Sen kohderyhmänä on ollut kuitenkin lähinnä ala-asteen oppilaat. Voitaisiko sen periaatteita ja kokemuksia soveltaa myös varttuneempaan nuorisoon? Yhteisten tavoitteiden ja menettelytapojen luominen voisi olla hyödyllistä. Tämä edellyttäisi innokasta vetäjää hankkeille. Toiminnassa tulee kuitenkin muistaa, että asukkaat eivät voi ryhtyä oma-aloitteisesti poliiseiksi. Yhtenä erittäin hyvänä esimerkkinä voidaan todeta Pitkäljärven VPK:n harjoittama nuorisotoiminta.

Alueen ympäristöä kehitettäessä merkittävin yksittäinen kohde on tietenkin Pitkäljärvi ja sen tila. Muun muassa särkikalajien poistolla on järven tilaa pyritty parantamaan. Kalastajien käsityksen mukaan järven kalakanta onkin vähitellen muuttunut kalastuksen kannalta parempaan suuntaan. Tämän "roskakalan" kalastus on aiheuttanut joitakin haittoja. Valituksia on tullut varastosäiliön hajuista ja sen viemästä

tilasta. Haitoista on keskusteltu kalastuksesta vastaavien kanssa ja menetelmiä on parannettu ja toivottavasti myös haitat ovat vähentyneet ainakin siedettävälle tasolle. Särkikalajien vähentämisellä voidaan pienentää järven sisäistä ravinnekuormitusta ja siten vaikuttaa myös esim. järven leväkukintojen vähentämiseen.

Tänä kesänä onkin ollut erityisen suotuisat olosuhteet myös levien kasvulle. Lämpöä ja aurinkoa on riittänyt. Kuitenkaan leviä ei ole ollut meidän omassa rannassa läheskään niin paljoa kuin vastaavina kesinä joitakin vuosia aikaisemmin. Tosin nyt elokuun alkupuolella ajoittain on leviä ollut jo haitaksi asti. Usein yleisistä lehdistön levävaroituksista huolimatta Jupperin ranta on ollut uimakelpoinen. Tässä asiassa kannattaa luottaa myös omaan arviointikykyyn. Kun leviä on haitallisessa määrin, niin se on kyllä selvästi silmin ja usein hajuaistin välityksellä todettavissa. Pienet levämäärät ovat luonnollinen osa järven eliöstöä eikä sitä pidä pelätä.

Järveen kohdistuneeksi uhaksi on koettu myös suunnitelmat varastoida lyijypitoisia maita Pitkäljärven alueelle. Tehtyyn YVA-selvitykseen otimme myös kantaa omana yhdistyksenä ja Pro Espoonjoki ry:n kautta. Viranomaisen lausunnossa huomautuksiamme on otettu huomioon. Ne on nähtävissä myös internetissä (<http://www.vyh.fi/poltavo/yva/arkisto/uyk/40/lausset.htm>).

Palomäen kaavaa ei ole nähtävillä olon jälkeen viety vielä eteenpäin. Yhdistyksen lausunnossa kiinnitettiin huomiota melukysymysten hoitamiseen ja esitimme mm. katkonaisen meluidan korvaamista liikenneteknisin keinoin kuten ajonopeuksiin vaikuttamalla, pyörämelun vähentämiseen pintamateriaalien valinnalla yms. En tiedä onko asioilla yhteyttä, mutta nythän meluongelma tutkitaan Riihiniityntielle asennetuilla hiljaisen asfaltin koekohteella. Toivottavasti tämä ei sitten vastaavasti lisää ajonopeuksia.

TAPIO ALA-PEIJARI

18. ELOKUUTA 2002

JOY No. 3/02 SISÄLTÖ

sivu 1	Puheenjohtajan palsta
sivu 2	Sisällysluettelo
	Historiaa: Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti 16 vuotta sitten
sivu 3	Päätoimittajan palsta
sivu 4	Ilmoituksia
sivu 5	Kesäjuhla Rantakentällä -ilmoitus
sivu 6	Alueen asukasyhdistysten tapaaminen kesäkuussa

MIETELAUSE: Jos kykenen estämään
yhdenkin sydämen särkymisen, en elä
turhaan. - Emily Dickinson

sivu 7	Pohdiskelua lapsiperheen arjesta sen ongelmista ja iloista
sivu 12	Ilkivaltaa tekevät ilkeät ihmiset?
sivu 13	Kirjasto keskellä kylää - Aleksis Kiven päivänä kirjastoon
sivu 14	Hymyä huuleen
sivu 15	Keväästä kesään
sivu 16	Kukkasperhe
sivu 17	Tapahtuu Tammenterhossa
sivu 18	Tapahtumakalenteri

HISTORIAA

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI 16 VUOTTA SITTEN

JÄSENLEHTI 3/1986

Päätoimittaja Juhani Tarvas

Aiheet:

- Päätoimittajan palsta: Uusi bussilinja saatu. Jälleen tapahtui: ensin linja sitten tie. Liikenneturva heikentyi entisestään.

- Puheenjohtajan palsta: Maininta syyskokouksen ajasta. Tervetuloa kokoukseen ja tutustu lehdessä olevaan toimintasuunnitelmaan. Kokouksessa keskustellaan liikenneturvasta Jupperissa. Nopeusrajoitukset. Saatu oma pelikenttä talkootyön tuloksena, Pekka Perttula.

Kansikuva:

- Kissoja ja ihmisiä eläinsuojeluviikolla, Minttu, 13 v.

Järjestö- ja naapuriyhdistystoiminta:

- Kuusamoon: Selostus retkestä kotiseutupäiville Kuusamoon, Eila Räisänen.
- VPK: Kuva haaveesta uudesta paloasemasta, rakennus 440 neliometriä, palokunnalle 150. Espoon päätös viipyy. Talkoilla talo tehdään. Toiminnasta selostusta, Pj. VPK 50 v.
- Lomalla: Selostus Kuusamon kotiseutupäivien matkasta, Jenni Maria Lindholm, 8 v.
- Espoo saa järjestettäväkseen kotiseutupäivät v. 1989.

Kokoukset ja yhdistystoiminta:

- Kutsu syyskokoukseen. Liikenneturva-asiat. Ehdotus toimintasuunnitelemaksi v. 1987.

Kurssit:

- Ompelukerho kokoontuu monitoimitalolla, IP.

Perinne:

- Rautaisannos: Jupperin alueen rautakaivosten historiaa ja kartat, Seppo Räisänen.

Asukastoiminta:

- Jupperin lystien tulossataa.

Talkootoiminta ja jätekeräykset:

- Murinaa: Palamattoman jätteenkeräyksen väärinkäytöksistä mm. peltikatot ym. rakennusjäte, Toimitus.

Kunnallistekniikka ym.:

- Päätös rakennusluvan eväämisestä As Oy Palomäen rivitalolle.
- Piirros: bussi 44 tulossa Tammipääntietä.

Ilmoitukset:

- Kerameija Oy -> Parturi-Kampaamo Anneli Salmi -> Yhdyspankki -> Sesto -> Lähderannan Pesula -> Suunto Oy -> Taimimyynti Carita Huttunen -> Kampaamo-Parturi Pähkinä-Hius -> Rake -> Salon Tiina Kaarina -> K-Halli Lähde -> Grilli ravintola Punapaula -> K-Tammitori -> Ässä T-jähikauppias Laaksolahti -> Pohjois-Espoon Putki Oy -> Espoon Puukeskus -> Fotolahja Olga -> Tolppolan Taimisto.

Muut aiheet:

- Ryöppy: Urheilusuorituksen analysointia ja urheilusuorituksen vertailu taiteeseen, SR.

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

Kesää on ollut kerrakseen, kun aurinkoa ja lämpöä on riittänyt. Tulee ihan mieleen ne lapsuuden kesät, jotka jäivät muistoihin juuri tällaisina kauniina ja aurinkoisina. Sadekesiä ei onneksi muista.

Jo tässä varttuneessa iässä kaipaisi kuitenkin kunnan kesäistä sadetta. Ei mitään ukkoskuuroja, vaan kuivaa luontoa elvyttävää lempeää sadetta. Kun katselee noita punaisten marjaterttujen painollaan kyyristäviä pihlajia, pehmeä sade varmaan niitä virkistäisi ja helpottaisi taakan kantamista.

Niin kaunis kuin kesä on ollut Jupperissa-kin, sitä ovat varjostaneet ikävät tapahtumat. Niistä ei ole mukava kirjoittaa, mutta ei niistä voi vaietakaan.

Heinäkuun alkupuolella joutuivat Kalliotie 2-4 B:n asukkaat ilkeän kohteeksi, joka huipentui rikollisiin mittoihin. Syylliseksi epäiltyjä ovat saman tien varrella asuvat nuoret ja heidän kaverinsa. Teot ovat sitä luokkaa, että niistä on tehty rikosilmoitus.

Jo monen vuoden ajan on Jupperissa tapahtunut jonkinlaista ilkeävaltaa, mutta se on sentään pysynyt melko pienissä mittasuhteissa. Tuntuukin huolestuttavalta, että teot vain tuntuvat pahenevan, ja niiden tekijät, jotka itse asuvat samalla seudulla, ovat jo siinä iässä, että heidän luulisi ymmärtävän tekojensa vakavuuden.

Vastuu on kuitenkin vanhemmilla, joten heihin katse kohdistuu. Nykyään näyttää kuitenkin käyneen niin, että monessa asiassa vanhempien kasvatusvastuuta on siirretty yhteiskunnalle. Oikeus vapauteen tuntuu olevan ikään kuin irroitettu vastuusta. Eletään eräänlaista "jokamiehen oikeusaikaa".

Meidän maassamme, kuten pohjoismaissa yleensäkin, ovat jokamiehen oikeudet hyvin laajat. Jos vanhemmat eivät opeta lapsilleen, mitä jokamiehen oikeus tarkoittaa, ja että siihen kuuluu myös vastuu, lapsi saa käsityksen rajoittamattomista oikeuksista.

Eiköhän kaikki ole sitä mieltä, että kun vanhemmat ottavat vastuuta omista teoistaan, se on myös esimerkkinä lapsille. Yksinkertaista, mutta totta.

On Jupperi ollut kuluvana kesänä julkisuudessa myönteisissä merkeissäkin. Kesäkauden avajaisiksi voisi kai mainita Jupperissa, toimitilamme Tammenterhon pihalta lähtevän luontopolun virallisia avajaisia, josta Länsiväylä oli tehnyt mukavan jutun. Niin ikään jupperilaisen *Koko kylä kasvattaa* -hankkeesta ja sen vetäjästä, **Eeva-Riitta Puomiosta** oli koko sivun juttu Essessä, Seurakuntasanomissa.

Iloista luettavaa oli sekin, että Jupperin Riihiniityntiestä tuli hiljaisten päällysteiden koekohde. Itse olen jo ajanut sitä lyhyttä pätkää, jolla hiljainen päällyste jo on, ja eron kyllä huomaa.

Liikenteestä puhuen naapurikaupunkimme Helsinki on kunnostautunut järjestämällä kaikkea muuta kuin pehmeän laskun työelämään palaaville lomalaisille tekemällä liikennelabyrintin Kampin alueelle.

Onkohan tämä nyt yksi vihje espoolaisille muuttaa suhtautumista länsi-metron?

SAINI LANU

Kaiken
takana
on
nainen !

La Sai

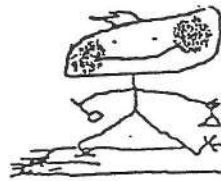
MAINOSTOIMISTO

SAILA SALONEN
Mainonnan suunnittelija. MAT

Matkamiehenpolku 1 D. 00320 HELSINKI (Etelä-Haaga)
Puh. (09) 4580 223. fax (09) 4580 343. GSM 0400 - 422100

HIUSLINNA

Parturi Kampaamo HIUSLINNA, Tammipääntie 55, Juppuri
puh./Fax 854 4539

SUPERIN
MONTESSORI
KERHO

LEIKKII - OPI - KEHITY

Soita Pirjo Erke, p. 854 7855, ma klo 12-13 tai 18-19
Osoite: Rinneportti 4, 02730 Espoo

ELÄINLÄÄKÄRIASEMA TERAVET

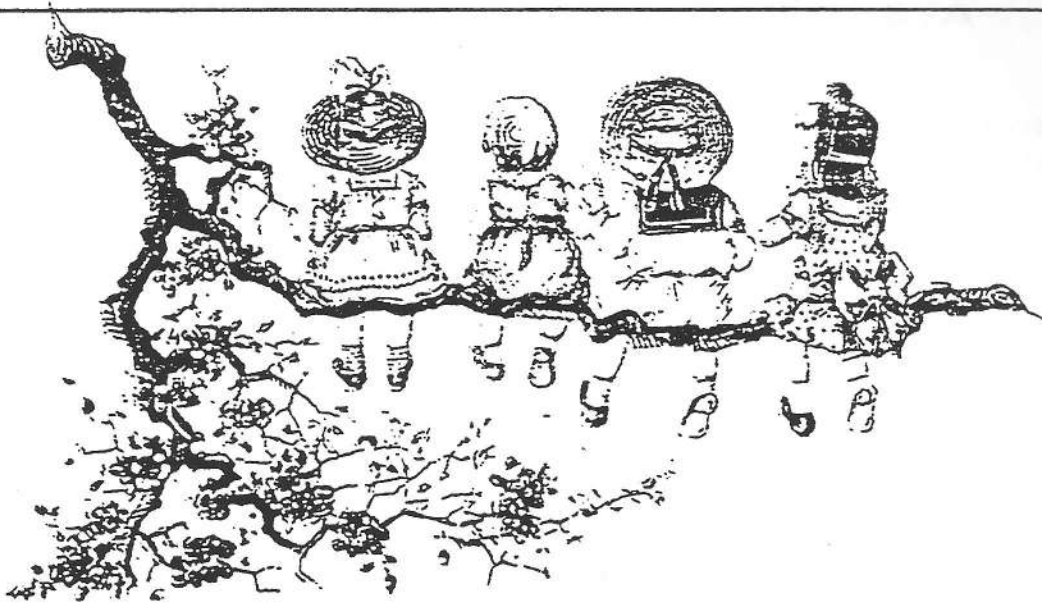
Ajanvaraus maanantaista perjantaihin

klo 8.00 - 16.00

lauantaisin 8.00 - 15.00

Puh. 250 12 56

Vastaanotto sopimuksen mukaan

KESÄJUHLA RANTAKENTÄLLÄ

sunnuntaina 25.8.2002 klo 13.00 - 15.00

OHJELMASSA:

perinteisiä kilpailuja, mm.:

- * tikanheittoa *
- * saappaanheittoa *
- * polttopalloa *
- * pussijuoksua *
- * köydenvetoa *
- * * *
- * palkintoja *
- * * *

NAUTITTAVAKSI:

- > kahvia <-
- > teetä <-
- > mehua <-
- > pullaa <-
- > grillattua makkaraa <-

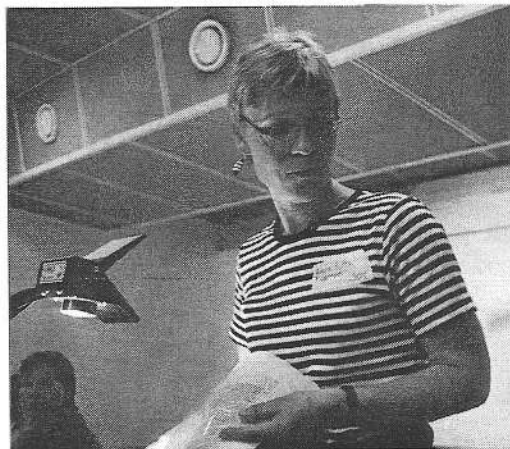
KAIKKI ALUEEN ASUKKAAT TERVETULLEITA!!!

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS ry

ALUEEN ASUKASYHDISTYSTEN TAPAAMINEN KESÄKUUSSA

TEKSTI: **Tapio Ala-Peijari**
KUVAT: **Kimmo Sierimo**

Eeva-Riitta Puomio järjesti vetämässä *Koko kylä kasvattaa* -hankkeen nimissä yhdessä muiden hankkeessa mukana olleiden kanssa keskustelutilaisuuden Jupperin ja sen lähiympäristön omakotiyhdistysten ja hallitusten jäsenille. Samalla tilaisuutta käytettiin hyödyksi pyrkimällä avaamaan lisää keskusteluyhteyksiä naapuriyhdistysten välille. Keskustelujen pohjaksi Eeva-Riitta piti aiheesta alustuksen.

Varsinaisen aiheen lisäksi keskustelimme mahdollisesta yhteistyöstä yhdistysten välillä sekä mm. kaava-asioista. Keskusteluosuuden jälkeen saimme pientä purtavaa.

Yllä olevassa kuvassa istumassa KKK-hankkeen aktiivisia jäseniä ja taustalla seisomassa tilaisuuden fyysiset puitteet tarjonnut Pitkäjärven VPK:n päällikkö **Lasse Gustafsson**, Rastaalan omakotiyhdistyksen puheenjohtaja **Teemu Nylander** ja Veinin Omakotiyhdistyksen puheenjohtaja **Teuvo Tikkanen**.

POHDISKELUA LAPSIPERHEEN ARJESTA SEN ONGELMISTA JA ILOISTA

MTV3:n uutisankkuri Keijo Leppänen muutti Jupperiin vuonna 1989. Tänne muutettaessa heitä oli vain kaksi, joten silloinen rivitalokaksio riitti hyvin. Nyt on kasvamassa kolme poikaa ja neliöitä tarvittaisiin lisää. Kerran jo muutettiin samassa yhtiössä olevaan isompaan asuntoon, mutta sekin kävi ahtaaksi. Jupperi asuinpaikkana olisi lapsiperheelle ihanteellinen, mutta Espoo potee tonttipulaa.

Asumisen ahtaus ei ole ainoa ongelma, joka lapsiperheitä koettelee. Jo vuoden verran on julkisuudessa vellonut kiihkeä keskustelu perheen ja lapsen asemasta yhteiskunnassa, äitiydestä ja isyydestä. Tähän keskusteluun osallistuu Keijo Leppänen kuluvassa kuussa ilmestyvässä kirjassaan *Isyydestä*. Haastattelussa Keijo kertoo kirjastaan sekä pohdiskelee lapsiperheiden arkea, sen ongelmia ja iloja.

Keijo Leppänen on syntynyt vuonna 1960 Virroilla, jossa hän kasvoi ja asui 19-vuotiaaksi, eli lukion loppuun saakka, ja muutti sitten Seinäjoelle. Ura alkoi toimittajana sikäläisessä maakuntalehdessä, Ilkassa, jossa hän ensin kävi harjoittelemassa, oli välillä armeijassa Ruotuväki-lehdessä ja palasi takaisin Seinäjoelle, jossa kului kymmenkunta vuotta, eli 1979-89.

Vuonna -89 hän siirtyi toimittajaksi Uuteen Suomeen, ja oli syksyllä -91 lehden uutispäällikkönä tekemässä historiallista viimeistä Uutta Suomea, joka on hänellä edelleen tallella.

Lama käynnisti opiskelun

Lama oli tuolloin syvimillään, ja koska Keijo oli jo Uuden Suomen aikana ehtinyt aloittaa opinnot valtiotieteellisessä tiedekunnassa, hän heti lehden kaaduttua otti yhteyttä yliopiston dekaaniin pyytäen erityisvapautta saada suoritusoikeuksia maksimimäärän.

- Se oli paras keino työttömyyteen. Samalla kun etsiskelin töitä, luin ja kävin tenttimässä tutkintoa varten. Puolentoista vuoden päästä, -93 oli maikkarilla kesätoimittajahaku, hain ja pääsin sinne. Tutkinnon kursin kasaan vuoteen -96 mennessä, Keijo kertoo

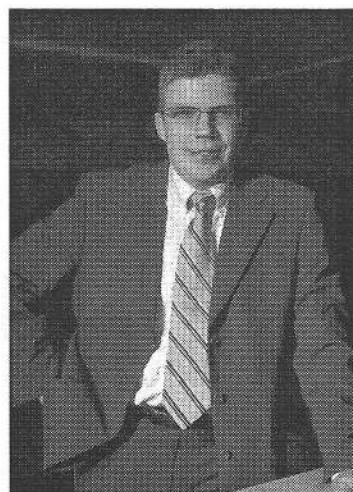
Perheessä on kolme poikaa kasvamassa

Keijo avioitui 80-luvulla Seinäjoella, ja vuonna 1989 aviopari muutti Jupperiin. 1990-luvun lopulla syntyi perheeseen kolme poikaa: vuonna -96 Ukko Pekka, -98 Otto Ville ja 2000 Frans Emil.

- Kerran jo vaihdettiin samassa yhtiössä isompaan asuntoon. Nyt ei enää ole isompia, Keijo pahoittelee.

Perheen haaveena onkin ollut jo pitkään löytää tontti ja saada oma talo, ja nimenomaan Jupperista.

- Tämä on tosi hyvä asuinpaikka varsinkin lapsiperheille, mutta totuus on, että Espoossa on keskimäärin asukasneliöitä 30 - vai lieneekö peräti 40,

Kuva: Mauri Pietikäinen

mutta meillä on 20, joten johan tämäkin kertoo siitä, että jossain välissä on ongelmaa. Jupperissa asuinpaikkamme sijaitsee hyvässä kohtaa, koska palvelut ovat lähellä: neuvola, kirjasto, lähikauppa ja seurakunnan upea kerho. Kulkuyhteydetkin ovat hyvät. Vaimoni työpaikka sijaitsee Tapiolassa, ja minä pääsen polkupyörällä hyvin Pasilaan.

Maikkarissa on hyvä työskennellä

Keijo on ollut MTV3:ssa vuodesta 1993 alkaen.

- Vuoden -94 kesällä tuli siinä käytävällä toimi-

tuspäällikkö vastaan, ja sanoi, että voisit ruveta harjoittelemaan uutistenlukua. Perustelu oli, että sinulla on hyviä liikemieskuosisia vaatteita, Keijo naureskelee.

- Aluksi tehtävä oli sijaisluonteinen, mutta vuonna 1996 tai -97 se vakinaistui.

Keijo kehuu maikkarin työyhteisöä hyväksi ja nuorekkaaksi. Arvelee sen johtuvan siitä, että uutistoimituksen ikä on vasta parisenkymmentä vuotta.

- Olin työskennellyt sanomalehdissä, jotka olivat vanhoja organisaatioita, joissa oli tiettyä jäähmyttä. Tämä on hengeltään raikas. Lisäksi minulle kelpo työpaikka, jossa on paljon itseäni nuorempia, ja jossa ei kaikki sano mulle, että mene nyt, poika, ja tee nyt, poika.

- Työympäristönä se muutenkin on toisenlainen verrattuna sanomalehden toimitukseen, jossa ei ollut minuuttipeliä kuten studiossa, jossa saattaa vielä paria minuuttia ennen lähetystä olla kaikki sekaisin, mutta lähetysten alkaessa kaiken on oltava sekunnilleen kunnossa.

Keijo näkee yleensäkin työpaikan arvossa jotain muutakin kuin, että siellä tehdään työtä, josta saadaan rahaa ja rahalla pyöritetään jotain muuta.

- Näen työmaan yhteisönä, josta tulee väistämättä mukaan elämän heterogeenisuutta, moninaisuutta. Usein ajatus lähtee siitä, että oma elä-

mäntapani on oikea, tai peräti siitä harhasta, että oma käsitykseni on ainoa oikea. Mutta kun menee avoimin mielin työyhteisöön, ja keskustelee erilaisten ihmisten kanssa, sitä pyrkii myös oppimaan, Keijo arvelee.

Hän ymmärtää, että ulkopuolisesta saattaa telkkariyhteisö tuntua erilaiselta, toisenlaisten ihmisten yhteisöltä. Siinä voi olla joku gloria, sädekehä. Totuushan on kuitenkin, että telkkarilaisista kansalle tutuimmatkin elävät tavallista elämää.

Työhön väistämättä liittyvä julkisuus asettaa oman lisänsä. Omalta osaltaan hän on kokenut julkisuuden leppeänä. Viihteentekijöille sensijaan se voi olla raastavampaa.

- Leena Kaskela, joka on espoolaisia hänkin, on 25-30 vuoden televisiokokemuksen jälkeen sanonut, että on kaksi paikkaa, joissa saa olla ihan varmasti rauhassa: toinen on työmaa ja toinen koti. Jos valtavasti suhaa jossain, vaikkapa Helsingin yössä, asia on toinen.

Kaksi vahvaa harrastusta
Keijolla on ollut lapsesta asti kaksi vahvaa harrastusta: liikunta ja kirjoittaminen.

- Olen aina ollut hyvin aktiivinen liikkuja ja olen edelleen; juoksen, pyöräilen ja rullaluistelen, niin kuin näkyykään käsivarsista (melko tuoreet ja edelleen verestävät naarmut molempien käsivarsien alapin-

noilla). Ennen lasten syntymää harrastin myös mailapelejä näillä kulmilla. Kaiken kaikkiaan varsinainen harrastukseni on liikunta.

Hän kertoo vielä 90-luvun alussa juosseensa maratonin per vuosi, ja pitäneensä itseään kunnossa aina sitä varten. Sen jäätyä kunto on hoitunut työmatkaliikunnallapyörällä 7-8 kuukautta vuodesta.

Kirjoittaminen enemmän kuin harrastus

Keijon toinen harrastus, kirjoittaminen on ammatillisempaa kuin liikkuminen. Keijo kelaa kirjoittamisharrastuksensa kehittymistä ammatiksi:

- Kai se niinpäin meni, että tykkäsin kirjoittamisesta ja hakeuduin toimittajaksi, ja oltuani pitkään toimittajana päädyin näihin uutistenlukutöihin, jossa luovan kirjoittamisen osuus on aika pieni. Sen vastapainoksi kehitin kirjan kirjoittamiskokeilun, ja kirjoitin kaksi vuotta sitten kirjan, jonka nimi on *Kurja hurskaus*. Siis toisin kuin F.E. Sillanpään *Hurskas kurjuus*.

Keijo kertoo omaavansa melko hyvän tuntemuksen erilaisista kristillisistä piireistä kirkon ja herätysliikkeiden osalta. Hänestä meissä jokaisessa on aika paljon hurskastelijaa.

- Tehdään joitakin asioita tietyllä tavalla, ja sanotaan, että näin on oikein, ja tämä on tavallan kuin jumalasta.

- Pohdin mielessäni, että me puhutaan toisin ja käyttäydytään toisin. Me halutaan olla parempia kuin mitä todellisuudessa ollaan. Arvioin kaikkia elämän pysyviä kysymyksiä lähinnä kristittyjen piirissä, ja kaiken ihmisvetoisuutta ja ihmistekoisuutta. Toisaalta pohdin sitä, miksi kristillisyyden on meillä niin ankaraa - kuin tabu. Kuinka ollenkaan on mahdollista, että kansasta 90 % sanoo olevansa kristittyjä, mutta kun teemasta puhutaan, puhutaan kuiskien tai tukevassa könössä.

Keijo kuvaa kirjaa kielellisesti hauskaksi ja teemallisesti näennäisen vakavaksi. Hän sanoo saaneensa siitä paljon hyvää ja kannustavaa palautetta, joten ryhtyi tekemään toista kirjaa, jonka nimi on *Isyystesti*. Kirja ilmestyy Otavalta 8.8.

Kirjan aihe on ajankohdainen ja kiinnostava
Keijo luonnehtii kirjaansa monimieliseksi. Se kertoo siitä, miten lapset kestävät isäänsä, missä puristuksessa ja ilossa isä on.

- Sävy on sellainen, ettei siinä opeteta ketään, ei olla sormi pystyssä, ei heristellä, ei moralisoida, ei oteta kantaa hyvään tai huonoon perhemalliin, oikeaan tai väärään.

- Sen sijaan katsotaan, millaista elämä nykyaikaisen paineiden keskiössä on, miten isä sen kokee. Isä, jonka on perinteisesti mielletty olevan ulkona kuin lumiukko.

Keijo kertoo iskeneensä isä-lapsi -teemaan perustuen sen omiin kokemuksiinsa. Hänestä omasta itsestä on kovin vastenmielistä kertoa, mutta jos ei puhu itsestään, päättyy helposti opettamiseen.

- Se on aina vaarana muista puhuessani. Niinpä panin itseni ja nämä kolme lastani peliin. Lopputulos on nyt sitten tulossa.

- Mulla on luja käsitys, että kirjan lukiessaan ihmiset voivat kokea aitoa vahingoniloa. Hei, noillaahan menee vielä huonommin kuin meillä. Näin he voivat saada siitä mielihyvää omaan asiaansa.

Keijo sanoo, ettei kysymyksessä ole myöskään mikään tapauskirja, jossa kerrotaan, mitä lapset ovat tehneet tai ei.

- Me vanhemmat kun olemme aina niin polleeta lapsistamme. Nyt rivien välissä on luettavissa, etteihän tuo ole ollenkaan sitä, mitä meidän lapset ovat ja osaavat.

Hän toteaa, miten tämä aika on lastenpsykiatreja ja -psykologeja, tutkijoita ja asiantuntijoita pullollaan. On Mannerheimin lastensuojeluliittoa ja Lapsi-2000 ry:tä, viisaita äitejä ja isiä, miestä ja naista, jo harmaantuneita, jotka antavat ohjeita.

- Kun arkkiaatri Risto Pelkonenkin kirjoittaa siitä, mikä on lapselle hyväksi, niin tottakai hän vanhana miehenä sen tietää. Mutta siinä on se pointti, että hänen on vanhana ja asiantuntijana

helppo puhua. Toista on meidän, melkein tuplasti nuorempana ja tavallaan siinä ongelmien keskiössä, Keijo perustelee.

Hän sanoo perusasioden olevan erittäin yksinkertaisia. Kysymys onkin siitä, kenellä todella on aikaa käydä asiat läpi ja hoitaa ne. Neuvoistakin voi tulla lisäpaineita.

Perhe-elämä lasten kanssa ei ole elämänmuodoista helpoin, on siedettävä meteliä ja tylsyyttä.

- Mutta palkitsevin se kuitenkin on tulevaisuusulottuvuutensa takia - myös isälle, Keijo uskoo.

Kirja sisältää myös tutkimustietoa ja lukuja. Ainakin 30 % lapsista jää vaille perushoivaa, vanhempien läsnäoloa illalla ja yöllä, lämmintä ruokaa koulun jälkeen, ja vaille sitä, ettei heidän vaatetaan tai alusvaatteitaan vaihdeta useammin kuin kerran viikossa.

- Se hurja prosenttiluku on tavallaan lievä yhteiskunnallinen kannanotto. Kysyn myös, paljonko tämän prosenttiluvun pitää nousta, jotta oikeasti herätään, jotta perheet ja yhteiskunta heräävät.

- Oma kokemukseni ja näkemykseni on, ettei yhteiskunnan tehtävä ole lapsia kasvattaa, vaan se on perheiden tehtävä. Mutta niinpä tullaankin siihen, miten yhteiskunta tukee tätä toimintaa.

- Rahalla ei yhteiskunta asiaa ratkaise, mutta ei näytä myöskään hyvältä sekään, että rahallinen tuki

on todellisuudessa jo vuodesta -94 lähtien jokaikinen vuosi laskenut.

Keijo korostaa, miten tutkimukset osoittavat esimerkiksi lapsilisien pysyneen samana, kun taas elinkustannukset veronmaksajilla ovat nousseet. Hän myöntää kaikkien kyllä tunnustavan perusasiat. Lapselle on annettava aikaa. Ei heidän kanssaan tarvitse niin paljon puuhailla, läsnäolo riittää.

Kirjassa esitetään myös se tosiasia, että tavallinen perusperhe, joka ei tällä hetkellä ole kovin suuressa huudossa ja muodissa, on kuitenkin lapsen kasvamisen kannalta kaikkein paras. Vaikka se tiedetään, sen hyväksi ei tehdä töitä. Tämä juuri on ongelma, johon isien ja äitien kannalta yhteiskunnankin pitäisi ratkaisua miettiä.

- Lapselle riittää niin pienet asiat, mikä minusta tuokin esiin yhden vanhempien tietyyppisen asenneongelman. Kun he itse ovat tehokkaassa ajassa, he kokevat, että on oltava tehokkaita ja saatava paljon. Näin siirtyy kotiinkin oletus, että aina keskittyessäni lapseen olen sen ajan tehokas. Tässä on se kuuluisa 'laatuajan' tai 'tehoajan' harha, Keijo painottaa.

Hän arvelee usein ajateltavan lapselle olevan tärkeää mennä yhdessä Korkeasaareen, kun se näkee siellä lumileopardin.

- Todellisuudessa lapsi kiertää siellä hetken aikaa, ja sanoo: voi kun ihana

heinäsirkka tuossa tien varressa. Tai kun mennään Muumimaahan, luullaan, että ollaan muumiteltu kovasti ja lapsi saanut kivoja kokemuksia nähtyään Hemulin ja Haisulin. Loppujen lopuksi poikettaessa kotimatalla Naantalin Hesburgerilla on kovin juttu se, että päästiin Hesburgerin pallomereen.

Keijo muistelee aikaa, jolloin itse oli lapsi.

- Olin raatajasukupolven lapsi, vanhemmilla oli eri tavalla pakko tehdä työtä, leipä oli huomattavasti lujemmassa kuin se on ollut minun sukupolvelani ja minulla. Kuitenkin se perherakenne oli lapselle hyvin turvallinen. Nyt eletään rahallak kasvattamisen hillitöntä traumaa, ja kompensoidaan euroilla poissaoloa.

Tulevaisuudensuunnitelmia - onko niitä?

Keijo sanoo olevansa hyvin realistinen, eikä elätele mitään sen ihmeempiä tulevaisuudensuunnitelmia.

- Asuinpaikoista ja kaikesta voi päätellä, että vedän hyvin pitkiä aikasarjoja, mikäli ei tule mitään dramatiikkaa. Jos tulee työttömyyttä, se pakottaa hakeutumaan muualle, tai onnettomuutta, se on alku jollekin muulle. Mutta jos kaikki menee normaalisti, olen hyvin muutosvastarintainen, Keijo vakuuttaa.

Entäpä kun pojat ovat nyt kasvamassa, ja hän on hyvin liikunnallinen, alkaako valmentaminen tiettyyn suuntaan?

- Siitäkin mulla on yksi luku kirjassani. Minulla on lasten tulevaisuuteen avoin mieli ja heidän ollessaan nuoria en heitä vängällä vie mihinkään suuntaan. Mun oma käsitykseni liikunnasta on vuorenvarmasti se, että jos he ovat siihen taipuvaisia ja lahjakkaita, he ehtivät kyllä itse senkin hoksata, Keijo tähdentää.

Hän sanoo luottavansa kasvatuksessa, tai tämän tyyppisessä ohjaamisessa siihen, että on odotettava, kunnes joku taipumus selvästi näkyy. Jos se on yleisesti hyväksyttävä ja kannustettava, niin tuetaan heitä siihen.

- Karkeasti ottaen, tämä aika on sellainen, ettei yhteiskunta eikä muut suosi tavanomaisuutta eikä keskinkertaisuutta. Eikä toisaalta kunnioita omaakaan tahtoa. Siksi voikin sanoa, että jos lasten taipumukset ovat johonkin muuhun kuin rikollisuuteen, pyrin heitä tuemaan. Se on kuitenkin varmin tae, Keijo uskoo.

Hän toteaa, että lapsilla ei todennäköisesti yleensä ole selkeää kuvaa taipumuksistaan, mutta hänestä on parempi tukea sitä, missä on jo valmiiksi vahva, kuin lähteä rakentamaan lapselle jotain, joka on ehkä itselle tärkeää.

- Sehän on se klassinen trauma, että yritetään tehdä lapsesta sellaista, mitä itse olisi haluttu, tai mikä jäi tekemättä tai kokematta.

- Ja lapset ovat niin erilaisia. Mulla on kolme poikaa, joista nyt jo näkee, että jos vängällä tekisin ensimmäisestä urheilijaa, niin ei varmalla tulisi. Toisesta voi tulla, hän on ihan eri tyyppinen.

- Yksi juttu, jonka oletan olevan tervettä ajattelua on, etten itse ole enää ihan nuori isä. Mulla ei tässä ole sellaista nuoren aikuisen hötkyilyä. Kirjassani on tästäkin: mitä lapset ovat saaneet, ja mitä menettäneet sen takia, että mä alan olla harmaapä.

Kaikkia näitä asioita Keijo kirjassaan pohtii.

- Ja voin vakuuttaa, että vahvan huumorin varjolla, vaikka perussävy on ihan vakava tässä kasvatuksen ja vanhemmuuden melskeessä.

Palataan vielä asumiseen Keijo miettii asumisen luonnetta, ja toteaa, että tullessaan muualta Espooseen ei hänellä ollut paikasta ennakoasenteita.

- Tiesin vain, että Espoossa on maksettava vähän enemmän. Silloin -89 elettiin asumisen kannalta huippukallista aikaa. Käydessämme Jupperissa vapaana olevaa huoneistoa katsomassa, totesimme alueen hienoksi seuduksi.

Toisaalta hänen mielestään ei lapsettoman pariskunnan ajatuksissa kodin sijainnilla ole niin suurta merkitystä. Vasta lasten myötä merkitys kasvaa. Millainen on piha-
piiri, millainen on yleinen turvallisuus, onko tämä

häiriköiden aluetta jne.

- Joka tapauksessa kyllä me ollaan haaveiltu varsin keskeisesti, että jos me Espoossa asutaan, niin varmaan tällä alueella pysytään, Keijo vakuuttaa.

Työmatkat sujuvat pyörällä polkien (kuva SL)

Tosin hänen mielestään näillä kulmilla joutuu käsittämättömään tonttitalanteeseen: 14 tonttia on kaupungin puolelta tarjolla ja hakijoita on 1400.

- Tällaiseen yhtälöön tulisi kunnallishallinnossa herätä, ja ryhtyä tekemään asialle jotain. Pienrakentajayhtiön johtaja sanoi eilen Hesarissa aika hyvin, että aina kun tulee lama, niin kuntakaan ei uskalla kaavoittaa, koska ei ole kysyntää. Ja kun tulee kysyntää, ja hyvä aika, ruvetaan kaavoittamaan, mutta ollaan kovasti myöhässä.

Keijo on tarkkaillut asiaa tosissaan, ja kertoo selvittäneensä perusteellisesti viimekeväisestä tonttihausta, miten Espoon kaik-

kia alueita käsittävä tarjonta oli kaikkiaan 66 tonttia, mutta hakijoita - he mukaan lukien - oli tosiaan 1400. Ja nimenomaan tällä alueella oli vain 14 tonttia.

- Se johtaa tietysti siihen, että meidän kaltaisia hakijoita, jotka asuvat pienesti, on tosi paljon, mutta tarjonta ei riitä. Markkinataloudessa markkinat pitää jollain lailla hoitaa, joten turha kai tässä on meidän kaltaisten tilaa tarvitsevien perheiden valittaa. Jos pitää rakentaa, on oltava mukavasti rahaa.

Niinpä Keijokin toteaa, että kotiseutumielessä ajatellen, pakostakin katse siirtyy muualle, etäämmälle.

Jupperin seudusta on kuitenkin vaikea luopua. Kyllä se Keijon ja hänen vaimonsa mielestä on niin hyvä paikka pienten lasten vanhemmille.

Keijo lisäksi viittaa siihen, miten pitkään täällä on asuttu - toistakymmentä vuotta, pian yhtä pitkään kuin lapsuudenkodissakin tuli oltua. Lasten kannalta on myös hyvä, jos lapsuudessa jo juurtuisi kotiseutuun. Onhan heillä jo nyt kavereita, ja eräänlainen sosiaalinen piiri on rakentumassa.

Eipä tässä muuta voi kuin toivoa, että Jupperista löytyisi tontti, johon tämä viisihenkinen perhe voisi rakentaa talon, jossa jatkaa elämäänsä ja kotiseutuun juurtumistaan.

TEKSTI: Saini Lanu

ILKIVALTAA TEKEVÄT ILKEÄT IHMISET?!

Ovatko nuoret ilkeitä? En usko, se on liian yksinkertaistava väite. - Mutta löytyneekö jokin syy tai selitys nykynuorison tuhoavaan käyttäytymiseen? Voidaanko heitä auttaa ennen kuin tuhoavat itsensä ja oman tulevaisuutensa? Tämä vetoamus on osoitettu Rinnetien-Kulmatien kautta liikkuville nuorille ja heidän vanhemmilleen.

Minusta oli jälleen kerran ikävä herätä sunnuntaiaamuun 7.7. etsimällä ja löytämällä portintolppani kukkapurkki heitettyä Kulmatien ojaan. Kulkijoiden matka on jatkunut mitä todennäköisimmin Kulmatien naapurini koiraportista tontin läpi Kaivostielle, ja matkalla on aiheutettu sekä vesi- että irtaimistovahinkoja, joista on tehty rikosilmoitus. Kenties tässä on vain osa heidän kulke-
mastaan matkasta, joten palapelin osia löytynee lisää.

Kun kokemukseni mukaan aivan pikkulapsetkin erottavat oikean ja väärän, niin missä iässä nykynuoriso kadottaa tuon ymmärryksen? Meneekö kaikki alkoholin ja huumeitten piikkiin? Ihmettelen: mistä nuoret ovat oppineet tapansa? Eivätkö vanhemmat enää ole vastuussa alaikäisten lastensa aiheuttamista taloudellisista tai muistakin vahingoista?

Suosittelisin keskusteluja perheitten nuorten kanssa; jos pieniin ilki-
valtaisuuksiin kiinnitetään ajoissa huomiota, saatetaan välttyä isommilta törmäilyiltä. Meillä on uskonvapaus, mutta ei teon vapautta. Teoista olemme laatineet yhteisesti noudatettavat, velvoittavat ja valvottavat lait. Eihän meidän tarvitse toisistamme pitää, mutta toimeen on tultava, muuten vain kuvittelemme elävämme sosiaalisesti kehittyneessä yhteisössä.

Portintolppiäni tarkoitus on ollut huvittaa ohikulkijoita ja toivottaa ystävät tervetulleiksi, mutta tästäkin huolimatta toivoisin sopuisaa ja toisetkin huomioonottavaa rinnakkaiseloa.

TERI BLOMQVIST
Rinnetie 9 A

JOY -JÄSENLEHDEN ILMOITUSMAKSUT

Lehdessä julkaistavat ulkopuoliset ilmoitukset ovat maksullisia.
Maksu peritään painatus- ja jakelukulujen peittämiseksi.

MAKSU ON:	kokosivulta	34 EUR
	puolisivulta	20 EUR
	neljännessivulta	10 EUR

Maksu voidaan jättää perimättä ilmoituksista, joissa kerrotaan esim. jäsenetuisuuksista, uusista palveluista alueellamme tai jäsenistöämme kiinnostavasta tapahtumasta, toiminnasta tms. Myöskään jäsenistön pikkuilmoituksista ei vanhan päätöksen mukaisesti peritä maksua.

Toimintaamme tukevien tahojen ilmoituksia julkaisemme maksutta kohtuulliseksi katsomissamme puitteissa.

Ilmoitusaineisto on oltava valmis painettavaksi.

Päätoimittajalla on oikeus sopia ilmoituksista ja tiedotustoimikunta päättää mahdollisista muutoksista ja tulkinnoista ilmoitusten suhteen.

KIRJASTO KESKELLÄ KYLÄÄ

*** Aleksis Kiven päivänä kirjastoon ***

Jupperin koulun vanhempainyhdistyksen, Jupperin koulun, Kanta-Espoon seurakunnan ja Mannerheimin lastensuojeluliiton Laaksolahden yhdistyksen yhdessä vetämä Koko kylä kasvattaa -hanke jatkuu syksyllä jo neljättä vuotta. Syyskausi alkaa koko kylän yhteisellä kirjastotapahtumalla. Suomalaisen kirjallisuuden päivänä 10.10. Koko kylä kasvattaa -hanke järjestää yhdessä Laaksolahden kirjaston kanssa kirjastoillan "Kirjasto keskellä kylää".

Laaksolahden kirjasto on paitsi erinomaisesti toimiva kirjojen ja muun aineiston lainaamispaikka myös alueen asukkaiden tapaamispaikka ja kylähengen luoja. Lukeminen on tietotekniikan noususta huolimatta tärkeä harrastus eri-ikäisille ja kirjallisuuden tiimoilta löytyy yhteistä tekemistä myös aikuisille ja lapsille.

Tapahtuma alkaa klo 18.00 ja jatkuu puolille öin. Alkuillasta on ohjelmaa perheen pienimmille. Nuorille ja aikuisille on tarjolla useita mielenkiintoisia esityksiä ja kilpailuja. Vierailijoiksi saadaan alueen omia kirjailijoita, mm. Tuija Lehtinen ja Keijo Leppänen, joka kertoo elokuussa ilmestyvästä uutuuskirjastaan ja nykymiehen elämästä pienten lasten isänä.

Kirjaston ulkopuolella on nähtävillä keräilyharvinaisuuksia vanhojen autojen harrastajille ja kirjastossa aiheeseen liittyvää luettavaa. Yleisö pääsee uusimaan kirjavarastoaan vanhojen kirjojen vaihtotorilla. Tarjolla on myös syömistä ja juomista "hengen ravinnon" lisäksi.

Tarkempi ohjelma on nähtävillä alkusyksystä Koko kylä kasvattaa -hankkeen www-sivuilla osoitteessa edu.espoo.fi/~jupperi/jukova, alueen ilmoitustauluilla, kirjastossa ja lokakuun alussa paikallislehdissä. Kutsu tilaisuuteen jaetaan myös repupostina Jupperin koulun oppilaiden koteihin.

Lisätietoa antavat ja toiveita tapahtuman sisällöksi keräävät:

Eeva-Riitta Puomio
eeva-riitta.puomio@sci.fi
p. 050-5319 219

Hanna Mikkonen
hanna.mikkonen@espoo.fi
p. 8163 6182

Leena Krenzer
leena.krenzer@espoo.fi
p. 8165 7773

HYMYÄ HUULEEN

Keski-ikäinen rouva päästeli vanhalla Fiatillaan tuhatta ja sataa. Hän sai poliisit peräänsä ja hänet pysäytettiin.

*- Aijajai, nyt rouvalla taitaa ylittyä reippaasti kuudenkymppin raja.
- Voi, eihän toki, vastasi kauhistunut rouva. - Tämä kaamea hattu vain tekee minusta niin vanhan näköisen.*

*

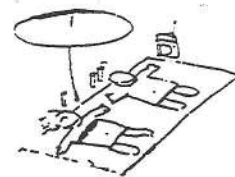
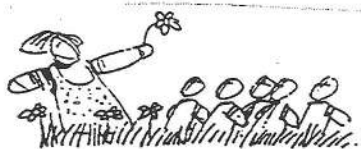
Poliisipartio pysäytti turhamaisena tunnetun rouva Mäkisen.

*- Kuvasimme teidät juuri, kun ajoitte ylinopeutta.
- Sepäs mukavaa, kihersi rouva. - Jos ne onnistuivat, niin ottaisin mielelläni väripaperikopiota.*

*

*- Heikki Hei, kuulsin juuri, että vaimosi joutui autonne kanssa liikenneonnettomuuteen. Kävikö huonostikin?
- Ei mitään pahempaa. Molemmista lähti vain vähän maalia.*

*

Mies sohvalta vaimolleen: - Minusta on niin sydäntäsärkevää katsoa, kun sinä siellä keittiössä kokkaat, tiskaat, peset ja silität. Voisitko sulkea oven?

*

*- Miksi sinä, isi, istut aina linja-autossa silmät kiinni ja teeskentelet torkkuvasi?
- Koska en herrasmiehenä kestä katsoa, kun naiset seisovat.*

*

*Lapsi oli taas kysymässä:
- Isi, missä on Madagaskar?
- En minä vaan teidä, vastaa isä lehtensä takaa. - Kysy äidiltäsi. Hänhän se täällä aina siivoaa niin, ettei täältä koskaan löydy mitään.*

*

JUPPERILAINEN - LIITY JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEEN

jos et vielä ole jäsen!

JÄSENMAKSUA EMME PERI, LIITTYMISMAKSU ON 17 EUR

JÄSENETUNA UUDET JÄSENET SAAVAT KIRJAN
JUPPERI - FURIIRITILASTA PIENTALOALUEEKSI
arvoltaan 20 euroa - niin kauan kuin kirjaa riittää.

Jäseneksi liittyessäsi voit joko ottaa yhteyttä kehen tahansa yhdistyksen johtokunnan jäseneseen tai rahastonhoitajaan tai maksaa suoraan yhdistyksen tilille. Johtokunnan jäsenten yhteystiedot ja yhdistyksen tilinumero ovat JOY:n kansilehden kääntöpuolella.

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

KEVÄÄSTÄ KESÄÄN

Vain muutamassa yössä lehdet ovat sukelta-
neet esille. Ne ovat suomuisia, tahmeita,
mutta niissä virtaa kesän aavistus. Vain
kerran vuodessa ne puhkeavat esiin, ne
tuntevat kevään voiman ja elämän pakon. Se
sama voima virtaa ihmisiin, jotka pujahtavat
ulos villavaatteistaan kuin nupuista ja val-
mistautuvat suorittamaan jokakeväiset ritua-
alit. Muodin virtaukset muuttuvat, mutta
varaston uumenista on kaivettava esiin pol-
kupyörä tai rullaluistimet, komerosta sileä-
pohjaisiksi kuluneet sandaalit tai kukkamek-
ko *kesän ensimmäistä kertaa*.

Kolme sanaa huumaavat. Niiden nimiin
mennään jäätelökioskille ja nautitaan synnil-
linen monen pallon tuutti, pakataan hehtaa-
riauto täyteen irtaimistoa ja mennään mökil-
le saamaan kevätflunssa. Syödään aamiaista
ulkona ja palellaan niin, että sanomalehti
vähättää. Nautinto kuitenkin tuntuu ainut-
kertaiselta, sillä onhan viimeisimmät kuu-
kaudet vietetty sisällä keinovalossa - kalpei-
na, ja vasta nyt on tilaisuus palata luontoon,
löytää itsensä oman talon pihalta tuijotta-
massa onnellisena touhuavaa mustarastasta
ja huomata: *kesän ensimmäistä kertaa*.

Hetki tulee unohtuakseen. Lehdet sukel-
tavat yhä syvemmälle kesään, ne sipattavat
ja suhisevat, tummuvat siinä, kun illat vaa-
lenevat.

* * *

Viidakko aika on tullut, Toisaalla vietetyn
viikonlopun jälkeen huomaa, että keittiön
ikkunan eteen on kasvanut vihreä muuri.
Puut ja pensaat ovat puhaltaneet itsestään
hämmästyttävän määrän lehtiä, ne tunkeu-
tuvat oksien väliseen tilaan kuin sensuuri.
Vielä voi nähdä vilahduksia kaduilta pihoil-
le. Pian lehdet ovat kuitenkin niin suuret,
että yksityinen kesä koittaa.

Lomat eivät ole alkaneet, ihmiset ovat
vielä siinä suhteessa tasa-arvoisia. Avoimet
TV-ruudut pilkottavat ulos ikkunoista ennen

kesätaukoja ja mökkivaellusta. Nyt on vielä
aikaa tehdä toivoretkiä pihamaalle, istuttaa
ja leikata, viedä puutarhakalusteet viidak-
koon ja täyttää suihkulähteet vedellä.

Niissä viidakoissa eivät kuitenkaan
pedot kulje, ei täällä ole enää tilaa. Jos
jokin peto kulkee, on sillä renkaat ja tie
allaan. Ja jos se kulkee pihamaan ohi, muis-
taa sen jokainen silloin, kun kylvää ja sil-
loin, kun niittää. Toivoo vain, että perunat
ja porkkanat pysyisivät puhtaina ja pedot
koloissaan.

Viidakko aika on kesän kauneinta aikaa.
Kaikki on vielä tuoretta, luonto ja ilo. Kaik-
ki on edessäpäin: lämpöiset sateet, keski-
kesän kukat ja lomaparrrat. Viidakkoajassa
on hyvä olla, piilossa.

* * *

Juhannus polttaa kesältä siivet. Pitenevät
päivät päättyvät, kesästä tulee unenomaisesti
ohi purjehtiva itsestäänselvyys. Kun juhan-
nusyönä vesi, tuli, maa ja ilma ovat hetken
olleet yhtä, on aika antaa tilaa rauhoittumi-
selle, kesäpäivien rauhaisalle jatkumolle.

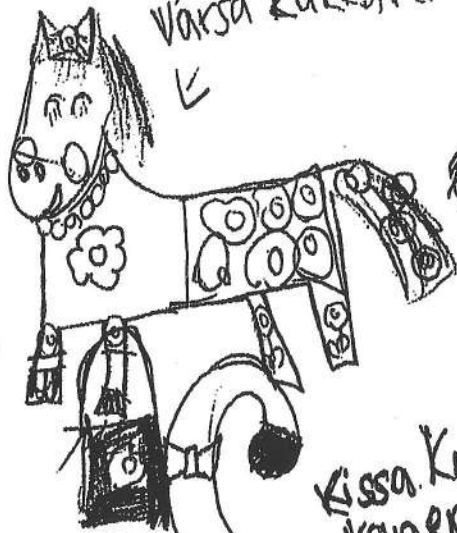
Kesälomat alkavat, kaikki hiljenee. Ju-
hannus katkaisee kaupungin äänimyrskyn
yhtäkkiseksi hiljaisuudeksi, kaupungissakin
voi kuulla, miten kesä äänitelee.

Illat täyttyvät hyttysistä, autojen kaukai-
sesta hyminästä ja ruohikosta löydetyn met-
sämansikan tuottamasta ilosta. Tekee mieli
syttyttää kynttilöitä ja valvoa ulkona yhtä
kauan kuin linnut jaksavat laulaa. Sitten
saattaa yhtäkkiä muistaa, miltä hyvä mieli
tuntuu.

LAURA TARVAS

KUKKASPERHE

Värsa Kukkanen
←

Hanna Kukkanen
←

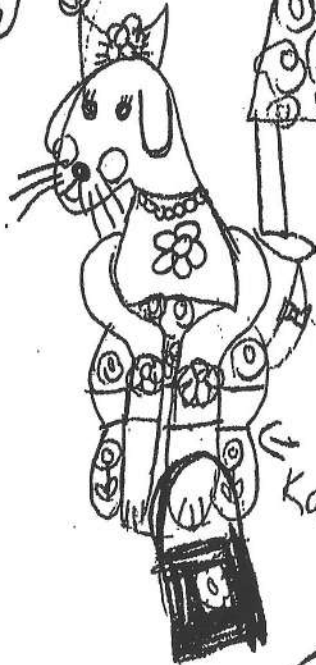

KATRI
KUKKANEN
←

By: Lea

Kissa Kukkanen

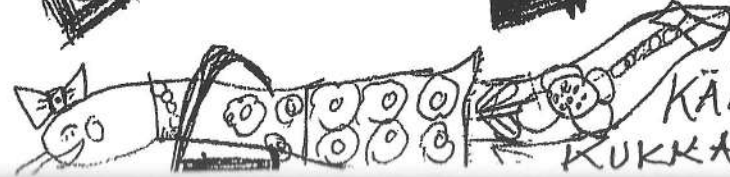
TIKRU
KUKKA
←

Karhu Kukkanen
←

Kotta Kukkanen
←

KÄÄRME
KUKKANEN
←

KANI
KUKKANEN
←

ASKARTELUKERHO

Askartelukerho kouluikäisille ja vähän nuoremmillekin on vailla vetäjiä, sillä Viljalla ja Julialla alkaa viimeinen vuosi lukiossa eikä aikaa riitä tähän tehtävään. Tammenterhossa on edelleen vapaana torstai-ilta klo 18-19, mikäli löytyisi joku kerhoa vetämään.

Jos olet 16-vuotias, ja kiinnostunut asiasta, ota pikaisesti yhteyttä Sainiin, puh. 854 6054 tai johonkin johtokunnan jäseneseen.

"SAININ SEURA"

"Sainin seura" toimii tiedotus- ja perinneasioissa sekä lehtitoimikuntana. Kaikki ko. asioista kiinnostuneet tulkaa mukaan! Avoimet ovet joka toinen tiistai klo 19-21. Eka kerta tänä syksynä ti 17.9.

Puh. 854 6054/SAINI

SUKUTUTKIMUSKERHO

Sukuja tutkitaan Pirjo Mattilan asiantuntevalla ohjauksella joka toinen keskiviikko (parillisina viikkoina) klo 19-21. Eka kerta tänä syksynä ke 18.9.

Tulkaapa tutkimaan! toivottaa PIRJO, puh. 855 5004

-> TAMMENTERHO ON JÄSENISTÖN KÄYTETTÄVISSÄ
TIEDUSTELUT EEVA-RIITTA PUOMIO PUH. 050-5319219

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS TAPAHTUMAKALENTERI ELO- LOKAKUU 2002

ELOKUU	
1.8.	to
2.8.	pe
3.8.	la
4.8.	su
5.8.	ma
6.8.	ti
7.8.	ke
8.8.	to
9.8.	pe
10.8.	la
11.8.	su
12.8.	ma
13.8.	ti
14.8.	ke
15.8.	to
16.8.	pe
17.8.	la
18.8.	su
19.8.	ma
20.8.	ti
21.8.	ke
22.8.	to
23.8.	pe
24.8.	la
25.8.	su
26.8.	ma
27.8.	ti
28.8.	ke
29.8.	to
30.8.	pe
31.8.	la

SYYSKUU	
1.9.	su
2.9.	ma
3.9.	ti
4.9.	ke
5.9.	to
6.9.	pe
7.9.	la
8.9.	su
9.9.	ma
10.9.	ti
11.9.	ke
12.9.	to
13.9.	pe
14.9.	la
15.9.	su
16.9.	ma
17.9.	ti
18.9.	ke
19.9.	to
20.9.	pe
21.9.	la
22.9.	su
23.9.	ma
24.9.	ti
25.9.	ke
26.9.	to
27.9.	pe
28.9.	la
29.9.	su
30.9.	ma

LOKAKUU	
1.10.	ti
2.10.	ke
3.10.	to
4.10.	pe
5.10.	la
6.10.	su
7.10.	ma
8.10.	ti
9.10.	ke
10.10.	to
11.10.	pe
12.10.	la
13.10.	su
14.10.	ma
15.10.	ti
16.10.	ke
17.10.	to
18.10.	pe
19.10.	la
20.10.	su
21.10.	ma
22.10.	ti
23.10.	ke
24.10.	to
25.10.	pe
26.10.	la
27.10.	su
28.10.	ma
29.10.	ti
30.10.	ke
31.10.	to

Kerhot kokoontuvat
yhdistyksen toimitilassa,
Tammenterhossa, Tammipääntie 33.

Lentopalloa pelataan Jupperin koululla,
Veininkatu 24.

Seuraava lehti 4/2002
ilmestyy su 10.11.2002

Aineisto lehteen viimeistään
su 20.10.2002

Yhdistyksen syyskokous ke 20.11.2002
klo 18.30 Tammenterhossa